W DOMU JEST TO, CO CI SIĘ PODOBA (ZU HAUSE IST, WAS DIR GEFÄLLT)

WALDEMAR GRZEBIEŃ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania języka niemieckiego (III.1.P) dla szkoły branżowej I stopnia

opracowany w ramach projektu

„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy"

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

Warszawa 2019

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój

ORE Ośrodek Rozwoju Edukacji

Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Redakcja merytoryczna – Elżbieta Witkowska

Recenzja merytoryczna – dr Danuta Koper
Agnieszka Szawan-Paras
Katarzyna Szczepkowska-Szczęśniak
dr Beata Rola

Redakcja językowa i korekta – Altix

Projekt graficzny i projekt okładki – Altix

Skład i redakcja techniczna – Altix

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji
Aleje Ujazdowskie 28
00-478 Warszawa
www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons – Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).
https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl

Fundusze Europejskie Wiedza Edukacja Rozwój
Ośrodek Rozwoju Edukacji
Unia Europejska Europejski Fundusz Społeczny

Temat lekcji

W domu jest to, co ci się podoba (Zu Hause ist, was dir gefällt)

Klasa/czas trwania lekcji

I/45 minut

Cel ogólny

- Rozwijanie podstawowego zasobu środków leksykalnych, ortograficznych oraz fonetycznych.
- Tworzenie wypowiedzi ustnych.

Cele operacyjne (szczegółowe)

Uczeń::

- zna zasady i tworzy rzeczowniki złożone,
- określa rodzaj nowo utworzonego rzeczownika,
- mówi, jakie meble znajdują się w jakich pomieszczeniach.

Metody/techniki/formy pracy

- praca indywidualna,
- praca w parach.

Środki dydaktyczne

- karty pracy (dostosowane do potrzeb uczniów z SPE) 1) ze zdjęciami przedstawiającymi meble oraz różne pomieszczenia w domu, 2) ze zdjęciami mebli oraz pomieszczeń, przedmiotów lub czynności.

Opis przebiegu lekcji

- Nauczyciel podaje cele lekcji.
- Wprowadzenie: Uczniowie wykonują ćwiczenie 1, dopasowując meble do pomieszczenia tworząc konstrukcje: Der Kleiderschrank gehört in das Schlafzimmer., itp.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika zdjęcia kilku mebli wraz z podanymi cenami za jedną sztukę. Uczniowie obliczają, ile kosztują dwie, trzy lub cztery sztuki, np. Eine Stehlampe kostet 89,99 Euro. Was kosten vier Stehlampen? – Vier Stehlampen kosten 359,96 Euro., itp.
- Nauczyciel wyświetla na ekranie rzutnika zdjęcia kilku poznanych już mebli, wśród których dominują rzeczowniki złożone. Uczniowie oddzielają je od pozostałych rzeczowników.
- Pytanie kluczowe: W jaki sposób tworzymy rzeczowniki złożone? Jakiego rodzaju są nowoutworzone rzeczowniki złożone?

- Uczniowie pracując w parach próbują odpowiedzieć na zadane pytanie i sformułować regułę tworzenia rzeczowników złożonych. Następnie przedstawiają wyniki swojej pracy.
- Uczniowie podchodzą do stolików, na których rozłożone są posortowane w dwie grupy, zdjęcia mebli – np. der Tisch, die Decke, das Becken – oraz pomieszczeń przedmiotów lub czynności – np. das Glas, das Bett, waschen – i starają się dopasować oba zdjęcia tak, by utworzyć nowy rzeczownik złożony, np. der Glastisch, die Bettdecke, das Waschbecken, itp.
- Uczniowie otrzymują obrazki przedstawiające pokrewne przedmioty i tworzą ich nazwy, np.
  - a) der Tisch: der Computer, klappen, das Glas, die Küche, die Nacht → der Computertisch, der Klapptisch, der Glastisch, der Küchentisch, der Nachttisch;
  - b) der Stuhl: der Camping, drehen, liegen, schaukeln → der Campingstuhl, der Drehstuhl, der Liegestuhl, der Schaukelstuhl;
  - c) der Schrank: die Kleider, der Schuh, der Spiegel, die Wäsche → der Kleiderschrank, der Schuhschrank, der Spiegelschrank, der Wäscheschrank, itp.
- Zadanie domowe: Uczniowie mają wypisać meble ze swojego pokoju, których określenia są rzeczownikami złożonymi.

Komentarz metodyczny

Ocenianie służy uczniowi, jego rodzicom i nauczycielowi do rozpoznania poziomu i postępów w opanowaniu przewidzianych na danym etapie nauczania wiadomości i umiejętności. Rola oceniania zmienia się jednak na przestrzeni ostatnich lat. Nauczyciele coraz częściej dostrzegają motywującą rolę oceniania. Należy przy tym pamiętać, że nie każda ocena musi być wyrażona stopniem. W trakcie lekcji warto zatem pochwalić ucznia, który aktywnie pracował i opanował zasady tworzenia rzeczowników złożonych. Nic nie stoi też na przeszkodzie, by taką ocenę wyrazić stopniem. Nie trzeba czekać z tym do następnej lekcji i stosować klasycznego odpytywania. Uczeń, który otrzymał ocenę bardzo dobrą bezpośrednio po wykonaniu określonego zadania, będzie zmotywowany do pracy i jeszcze chętniej zaangażuje się w naukę języka niemieckiego. Nic tak nie motywuje do wysiłku, jak osiągnięty już – nawet mały – sukces.
Nauczyciel nie powinien też zapominać o uczniach ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi. Jeśli w grupie są np. uczniowie niedowidzący lub słabowidzący, napisy na karteczkach powinny być odpowiedniej wielkości, tak by mogli oni bez przeszkód zaangażować się w pracę. Uczniowie niedosłyszący lub słabosłyszący powinni siedzieć w pierwszej ławce a nauczyciel mówiąc do klasy, nie powinien odwracać się do nich tyłem. W ten sposób będą mogli czytać z jego warg.